

امام کائنات

جهانی فراتر از کره خاکی:

در قرآن به علمِ نجوم و رصد کواکب، بسیار تاکید شده است به طوری که حدود ۱۵۰ آیه قرآن در مورد ستارگان و نجوم است. قرآن اشارات بسیاری در این مورد دارد و به طرق مختلف ما را به عظمت این موضوع توجه می‌دهد؛ مثلاً در آیه ۷۵ سوره واقعه می‌فرماید: «فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ؛ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ»؛ «سوگند به مواقع نزول ستارگان (یا آیات کریمه قرآن). و این سوگندی است بسیار بزرگ، اگر بدانید!»

همچنین در آیه ۵۷ سوره غافر می‌فرماید: «لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ»؛ «البته خلقت آسمان‌ها و زمین بسیار بزرگتر و مهمتر از خلقت بشر است و لیکن اکثر مردم این معنا را درک نمی‌کنند.»

این آمار و یافته‌های علمی به ما کمک می‌کند تا به بخشی از عظمت آفرینش آسمان‌ها پی ببریم؛ مقیاس‌ها در فضا بسیار متفاوت است و همه چیز بر مبنای سال نوری سنجیده می‌شود؛ سرعت نور ۳۰۰ هزار کیلومتر بر ثانیه است؛ یعنی نور در یک ثانیه هفت دور به دور زمین می‌چرخد و فاصله زمین تا ماه را در مدت ۲/۵ ثانیه می‌رود و بر می‌گردد. زمین یکی از سیارات کهکشان راه شیری است و یک هزارم مشتری و یک میلیونیم خورشید است. ۹۰ درصد جرم کهکشان را ماده سیاه تشکیل می‌دهد که ما اصلاً نمی‌دانیم چیست. کهکشان راه شیری ۱۰۰ تا ۴۰۰ میلیارد ستاره دارد و خورشید در کهکشان راه شیری یک ستاره معمولی است و بشر فقط چهار درصد از ماده تشکیل دهنده کیهان و هستی را می‌شناسد. تمام این هستی در حال بسط و گسترش است و قرآن ۱۴۰۰ سال پیش در مورد فاصله گرفتن کهکشان‌ها و ستاره‌ها از یکدیگر صحبت کرده است.

قرآن پس از ذکر این عظمت، ما را به محاجه (مباحثه) می‌طلبد و در آیه ۳۳ سوره الرحمن می‌فرماید: «يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّ اسْتِطْعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ»؛ «ای گروه جن و انس! اگر می‌توانید از مرزهای آسمان‌ها و زمین بگذرید، پس بگذرید، ولی هرگز نمی‌توانید، مگر با نیرویی (فوق العاده)!»

امام کائنات:

نکته‌ای که همواره ذهن بشر را درگیر خود کرده است این است که آیا بجز انسان، موجودات (هوشمند) دیگری هم در هستی وجود دارند؟ پاسخ روایات به این سوال مثبت است و اهل بیت تعداد آنها را آلف آلف (هزار هزار) ذکر کرده‌اند. امیرالمومنین می‌فرماید: «در ستاره‌ها شهرهایی مانند شهرهای شما وجود دارد.» (بحار الانوار، ج ۵۵، ص ۹۱)

یعنی آن موجودات به تمدن هم رسیده‌اند. پس خداوند خودش را معطل ما نکرده و مخلوقات فراوانی دارد. اما نکته کلیدی این است که انسان، اشرف مخلوقات است. یعنی بشری که بر روی این زمین ساکن است، تنها موجودی است که لایق شده تجلی‌گاه صفات الله باشد. نمونه کامل این تجلی، امام است و این امام، امام تمام کائنات است.

در دعای عدیله هنگام شهادت به اهل بیت علیهم السلام، وقتی به نام مبارک امام زمان می‌رسیم، عرضه می‌داریم: «...ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلْفُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ، الْمُرْجَى الَّذِي بِبَقَائِهِ بَقِيَتِ الدُّنْيَا، وَبِيمَنِهِ رِزْقَ الْوَرَى، وَبِوُجُودِهِ ثَبَّتَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ...»؛ «سپس فرزند خلف او حجت قائم منتظر مهدی آن مایه امید که به بقای او، دنیا باقی مانده و به برکت او، خلق روزی خورند و به وجود او، زمین و آسمان پابرجا مانده...»

آنچه از آسمان‌ها و زمین ذکر کردیم با همه عظمت آن که از تصور ما خارج است، تمام این‌ها به خاطر وجود امام زمان عجل الله فرجه است. از امام رضا علیه السلام پرسیدند: آیا زمین خالی از حجت می‌شود؟ حضرت فرمودند: «اگر زمین به اندازه یک چشم برهم‌زدن از حجت خالی شود، اهلس را فرو برد.» (کمال الدین و تمام النعمه، ترجمه کمره‌ای، ج ۱، ص ۳۱۱)

کلیدِ ظهور:

ارزش این هستی و کائنات به خاطر وجود انسان کامل یعنی امام است. کسی که تجلی‌گاه صفاتِ الله است و خداوند اراده کرده تا به واسطهٔ خلقِ او، شناخته شود. از یک مورچه کوچک تا روح القدس، دار و ندار خود را از برکت وجود امام زمان عجل الله فرجه دارند. با این حال این امام، چنان مظلوم است که ظهورش وابسته به ما شیعیان است؛ یعنی کلید ظهور در دست ماست. تمام کائنات درگیر و معطل ماست و ما خود را درگیر این زندگی حیوانی کرده‌ایم و اصلاً متوجه شأن و جایگاه امام نیستیم.

در کل زمین تنها شیعیان، امام زمان را می‌شناسند و در این بین تعداد کمی از این شیعیان، شیعهٔ ۱۲ امامی هستند اما متأسفانه تعداد بسیار کمی از آنها توجیه هستند و می‌فهمند که امام زمانشان در غیبت است و حضرت دست یاری به سوی آنها دراز کرده است. خیلی از شیعیان اگر حقوق و درآمد میلیونی و خانه و ماشینی درخور داشته باشند، دیگر امام را نمی‌خواهند، زیرا اصلاً فهمی از دنیای پس از ظهور ندارند. این درحالیست که ما شیعیان، قومی هستیم که باید رسالت زمینه‌سازی و تحققِ ظهور را به دوش بکشیم.

قرآن در آیات مختلف (مثلاً آیهٔ ۴۷ سوره بقره) در مورد فضیلت دادنِ یهود بر مردمِ زمان خود [به واسطهٔ قوم زمینه‌ساز بودن] صحبت می‌کند اما هنگامی که قومِ یهود، عهدشکنی کردند، خطاب خدا هم تغییر می‌کند و آنها را لعن می‌کند. این موضوع در مورد شیعیان نیز صدق می‌کند؛ یعنی خداوند به ما چک سفید امضا نداده است. ما نیز اگر در امر یاری ولی خدا عهدشکنی و سهل‌انگاری کنیم، از فضیلت یاری امام محروم و مبعوض خدا می‌شویم.

خداوند در آیه ۵۴ سوره مائده و ویژگی منتظران را این‌گونه بیان می‌کند: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ»؛ «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هر کس از شما، از آیین خود بازگردد (به خدا زیانی نمی‌رساند)؛ خداوند جمعیتی را می‌آورد که آنها را دوست دارد و آنان (نیز) او را دوست دارند، در برابر مؤمنان متواضع و در برابر کافران سرسخت و نیرومندند؛ آنها در راه خدا جهاد

می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری هراسی ندارند. این، فضل خداست که به هر کس بخواهد (و شایسته ببیند) می‌دهد و (فضل) خدا وسیع و خداوند داناست.»

باید مدام خودمان را با معیارهای این آیه بسنجیم؛ اگر دیدیم از این نگاه فاصله گرفته‌ایم، یعنی کار و مسیرمان اشتباه است. ما باید به‌عنوان قوم نشان شده، توجیه و متوجه نقشه خدا باشیم، زیرا خدا بخشی از بار و مسئولیت ظهور را بر دوش مومنان گذاشته است. خدا کار خود را می‌کند، ما نیز باید کار خود را بکنیم.

همه چیز مهیاست:

سیر تکامل هستی بسیار دقیق پیش می‌رود. شیطان نیز در پازل خدا بازی می‌خورد. شیطان موجود مفلوکیست که خدا او را وسیله‌ای برای آزمایش انسان و شناخت مومنان از غیر مومنان قرار داده است. شیطان در کارش وارد است اما تسلطی بر مومنی که به حبل الله چنگ زده است ندارد. هیچ‌کدام از تلاش‌های شیطان و جنودش نباید ما را نگران کند، زیرا در نهایت حتی رسانه‌ها و ماهواره‌های متعدد که آنها به فضا می‌فرستند یا ماهواره‌های اینترنتی که در راه است، همه وسیله‌ای برای محقق شدن زمینه‌های ظهور امام زمان است.

قرن جدید، قرن معرفی تشیع به جهان است، قرن معرفی عقلانیت اهل بیت. به شرطی که ما به درستی از آن استفاده کنیم. امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید: «**إِنَّ قَائِمَنَا إِذَا قَامَ مَدَّ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لِشِيعَتِنَا فِي أَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ، حَتَّى (لا) يَكُونَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَائِمِ بَرِيدٌ، يُكَلِّمُهُمْ فَيَسْمَعُونَ، وَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ وَهُوَ فِي مَكَانِهِ.**»؛ «قائم ما هنگامی که به پا خیزد، خداوند چشم و گوش شیعیان ما را چنان بینا و شنوا سازد که نیازی به پیام و پیک نباشد؛ از راه دور با پیروانش سخن می‌گوید، او را می‌بینند و سخنان او را می‌شنوند.» (اصول کافی، ج ۸، ص ۲۴۰)

در گذشته مردم هیچ درکی از این احادیث نداشتند اما امروز، کاملاً آن را درک می‌کنند. امام صادق در حدیثی دیگر نقل شده که فرمودند: «چون کار منتهی به صاحب الامر شود، خدای تعالی پستی‌ها و بلندی‌های زمین را برابر کند و دنیا نزد او به منزله کف دست شود، کدامیک از شما اگر در کف دستش مویی باشد آن را نمی‌بیند؟» (کمال الدین، ج ۲، ص ۶۷۴)

از این دست روایات، فراوان است. حتی روایات بسیاری وجود دارد که بشر در سال‌های آینده معنی آنها را خواهد فهمید. هرچه می‌گذرد قدرت گرفتنِ هوش مصنوعی، جهان را به سمتی می‌برد که اتفاقات با روایات، بسیار به هم شبیه‌اند.

یک قدم مانده:

منظور از این سیری که گفته شد این است که کائنات به این عظمت، امام دارد. این امام برای ظهور، جامعه‌ای می‌خواهد که باید مقدماتِ ظهور را فراهم کند. اگر این جامعهٔ زمینه‌ساز توجیه نباشد، اولین قدم برداشته نمی‌شود تا موارد بعدی مانند دومینو پشت سر هم اتفاق بیفتد. اگر ما معتقدیم آن جامعهٔ زمینه‌سازِ ظهور هستیم، باید همه وارد صحنه شویم؛ دیگر وقت خوابیدن و تنبلی نیست.

معرفی امام زمان به دنیا کاملاً شدنی است و امروز این بستر به وجود آمده است. این عرصه (جنگ رسانه‌ای) مانند بسیاری از عرصه‌ها، نیاز به آموزش دارد؛ پس باید آموزش دید و سپس وارد این عرصه شویم. باید آموزش دید و قواعد جنگی این عرصه را آموخت. اما نباید در این رسانه‌ها هضم شد؛ بلکه باید تاثیرگذار بود.

مبادا خسته شوید! دشمن کاری می‌کند که شما در این مسیر خسته شوید. شما را مسخره می‌کنند. هزینهٔ دفاع از حق را برایتان بالا می‌برند. صهیونیست‌ها خدایان رسانه‌اند اما این را بدانید ما هم بخش اصلی کار را انجام داده‌ایم. ما در یک قدمی چشمه هستیم. مانند فردی که ۱۰۰ کیلومتر در سختی و بدبختی در مسیر بیابان پیاده راه رفته و تشنه شده و دیگر نمی‌تواند وزن وسایل همراهش را تحمل کند. حالا وقتی به یک قدمی چشمه رسیده، همان‌جا نشسته و آب نمی‌خورد. ما جنگ اصلی را انجام داده و هزاران شهید داده‌ایم اما امروز که زمان بهره‌برداری از دست‌رنج است، نشسته و مغلوبِ حمله‌های رسانه‌ای شده‌ایم و دچار خودتحریمی شده‌ایم. اینجا شیعه‌خانهٔ امام زمان است، نباید با سکوت خود اجازه دهیم بار دیگر افرادی که لیاقت ندارند، سُکانِ کشور را به دست بگیرند.

اصل مهدویت این فهم سیاسی است که تا حکمرانی درست نشود، جامعه درست نمی‌شود و تا

جامعه درست نشود، ظهوری در کار نیست. اگر قرار بود امام زمان به خودی خود بیاید، پس چرا انتظار، یک عمل ذکر شده است؟ ما باید زمینه‌سازی کنیم؛ پس چرا زمینه را فراهم نمی‌کنیم؟ حفظ جانِ امام زمان یکی از اصلی‌ترین مسائل برای رسیدن به ظهور است زیرا ترس از کشته شدنِ امام زمان وجود دارد؛ پس شیعه باید بتواند از امام زمانِ خود دفاع کند. به همین دلیل شیعه باید قدرت و نفوذ داشته باشد. اگر این علم را زمین بگذاریم، نسل‌های بعد ما را لعن خواهند کرد.

اینجاست که می‌گوییم ما در یک قدمی ظهور هستیم؛ اگر حواسمان جمع نباشد، فقط جمهوری اسلامی ضربه نمی‌خورد، بلکه مسیر انقلاب و ظهورِ امام زمان عجل الله فرجه لطمه می‌خورد و ظهور عقب می‌افتد.

باید برای این یک قدمِ آخر برنامه‌ریزی کنیم؛ صبورانه، حق‌طلبانه و خستگی‌ناپذیر. همان‌طور که خداوند در آیه ۵۴ سوره مائده می‌فرماید: «وَلَا يَخَافُونَ يَوْمَهُ لَأَنَّمِ»، قرار است سرزنش شویم اما نباید درگیر این مسائل شد. ما باید کار خود را بکنیم. باید آماده باشیم که هر لحظه ظهور امام زمان عجل الله فرجه شکل گرفت، توانمندی و مهارت لازم را داشته باشیم.

به امید ظهور مولایمان که صد البته نزدیک است.

سخنرانی استاد رائفی‌پور

موضوع: امام کائنات

خلاصه سخنرانی احیای شب نیمه شعبان ۱۴۰۰

تهیه شده در واحد مهدویت موسسه مصاف، مهدیاران [@Mahdiaran](https://www.mahdiaran.com)